

335

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 grudnia 1971 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów.

Na podstawie art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 4, art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 2, art. 15 ust. 2, art. 22 ust. 3 i art. 26 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów (Dz. U. Nr 27, poz. 249) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwolenia na przeznaczenie gruntów rolnych lub leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne, zwane dalej „zezwoleniami”, wydawane są na wniosek:

- 1) organu do spraw planowania przestrzennego (regionalnego i miejscowego) prezydium właściwej rady narodowej w związku z opracowywaniem nowych lub aktualizowaniem istniejących planów regionalnych, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów wyznaczenia terenów budowlanych na obszarach wsi,
- 2) osoby prawnej lub osoby fizycznej ubiegającej się o decyzję w sprawie lokalizacji inwestycji, zatwierdzenia planu realizacyjnego lub zmiany sposobu wykorzystania terenu — w razie gdy decyzje te dotyczą terenów położonych poza obszarami objętymi planami zagospodarowania przestrzennego lub zatwierdzonymi projektami wyznaczenia terenów budowlanych na obszarach wsi.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy opracować na żądanie właściwego organu w kilku wariantach, określając dla każdego wariantu jakość, obszar oraz położenie gruntów rolnych lub leśnych, a także koszt odpowiedniego przystosowania terenu.

§ 2. 1. Zezwolenia wydają wnioskodawcom:

- 1) organy do spraw rolnictwa i leśnictwa prezydiów rad narodowych zatwierdzających plany wymienione w § 1 ust. 1 pkt 1 lub których organy wydają decyzje wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2 — w odniesieniu do gruntów rolnych i gruntów leśnych nie wchodzących w skład państwowego gospodarstwa leśnego,
- 2) Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego lub wyznaczone przez niego organy w odniesieniu do gruntów państwowego gospodarstwa leśnego, z tym że co do lasów i gruntów określonych w § 5 ust. 1 lp. 1 i 2 o obszarze przekraczającym 50 ha wydanie zezwolenia następuje po uprzednim uzyskaniu zgody Prezesa Rady Ministrów.

2. Na terenach miast i osiedli zezwolenia są wydawane w porozumieniu z organami do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydiów właściwych rad narodowych.

3. Na obszarach górniczych zezwolenia są wydawane w porozumieniu z właściwym terenowo urzędem górniczym, a na terenach morskich portów i przystani oraz morskiego pasa nadbrzeżnego — z właściwym urzędem morskim.

§ 3. 1. Programy wykorzystania gruntów rolnych lub leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne, o których mowa w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów (Dz. U. Nr 27, poz. 249), zwanej dalej „ustawą”, powinny zawierać:

- 1) wykaz gruntów rolnych i leśnych dostosowany do okresów odpowiadających wieloletnim planom gospodarczym oraz do terminów realizacji poszczególnych inwestycji,
- 2) określenie kierunków produkcji najbardziej odpowiadających przejściowemu charakterowi zagospodarowania tych gruntów,
- 3) sposób zagospodarowania tych gruntów oraz określenie osób fizycznych lub prawnych, którym ma być powierzone zagospodarowanie gruntów,
- 4) rodzaj i ilość środków niezbędnych do zagospodarowania tych gruntów.

2. Projekt programu należy wyłożyć do wglądu miejscowej ludności równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

3. Projekt programu wraz z zebranymi uwagami ludności należy przedłożyć do zatwierdzenia prezydium właściwej rady narodowej łącznie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

§ 4. 1. Należność z tytułu nabycia gruntów rolnych na cele nierolnicze za 1 ha gruntów poszczególnych klas bonitacyjnych tych gruntów, ustalonych zgodnie z wynikami klasyfikacji gleboznawczej, zawartymi w ewidencji gruntów, wynosi:

Grunty orne (w tym sady, uprawy wieloletnie, tereny rolniczego budownictwa gospodarczego, tereny pasów wiatrochronnych, tereny urządzeń przeciwoerozyjnych)		Użytki zielone (w tym łąki trwałe, pastwiska trwałe, tereny pasów wiatrochronnych, tereny urządzeń przeciwoerozyjnych)		Wody klasyfikowane (w tym stawy rybne)	
klasa	wysokość opłaty w zł	klasa	wysokość opłaty w zł	klasa	wysokość opłaty w zł
I	500.000	I	500.000	I	600.000
II	450.000	II	450.000	II	550.000
IIIa	400.000	III	400.000	III	500.000
IIIb	350.000	IV	300.000	IV	450.000
IVa	250.000	V	100.000	V	400.000
IVb	200.000	VI	50.000	VI	300.000
V	100.000	VIz	0		
VI	50.000				
N i VIz	0				

2. Stała opłata roczna z tytułu użytkowania gruntów rolnych na cele nierolnicze wynosi 10% należności, o której mowa w ust. 1.

§ 5. 1. Należność z tytułu nabycia gruntów leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne za 1 ha gruntu składa się z:

1) należności z tytułu nabycia gruntu leśnego bez drzewostanu, ustalonej według poniższej tabeli:

Lp.	Typy siedliskowe lasów (według planów urządzenia gospodarstwa leśnego)	Opłata za grunty leśne		Uwagi
		szcze- gólnie chro- nione	pozo- stałe	
1.	Lasy: świeży, wilgotny, łęgowy i górski oraz ols jesionowy i ols górski	500.000	400.000	Opłaty nie obejmują należności z tytułu przedwczesnego wyrębu drzewostanu
2.	Bory mieszane, las mieszany, bór mieszany górski oraz las mieszany górski i bór wysokogórski	350.000	250.000	
3.	Bory: świeży, wilgotny i górski	200.000	150.000	
4.	Bory: suchy i bagienny	100.000	75.000	

2) jednorazowego odszkodowania za straty powstałe z tytułu przedwczesnego wyrębu drzewostanu; zasady obliczania tego odszkodowania określają odrębne przepisy.

2. Stała opłata roczna z tytułu użytkowania gruntów leśnych na cele nierolnicze i nieleśne wynosi 10% opłaty określonej w ust. 1 pkt 1.

3. Przez lasy szczególnie chronione rozumieć należy lasy I grupy łącznie z lasami doświadczalnymi i drzewostanami nasiennymi oraz lasy położone wokół agroleracji miejskich i przemysłowych.

§ 6. Decyzje o ustaleniu wysokości należności i opłat, o których mowa w § 4 i 5, lub o zastosowaniu zwolnień od uiszczania tych należności albo opłat wydają organy do spraw rolnictwa i leśnictwa prezydów powiatowych rad narodowych, a w odniesieniu do państwowego gospodarstwa leśnego — organy określone w § 2 ust. 2 pkt 2, w ciągu 14 dni od daty złożenia tym organom odpisów dokumentów dotyczących zmiany stanu władania lub zmiany sposobu użytkowania gruntów.

§ 7. 1. Należność z tytułu nabycia gruntów rolnych lub leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne uiszcza się w terminie 30 dni od daty uprawomocnienia się decyzji określonej w § 6.

2. Stałe opłaty roczne z tytułu użytkowania gruntów rolnych lub leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne uiszcza się w okresie 20 lat od daty uprawomocnienia się decyzji określonej w § 6 w terminie do dnia 31 października każdego roku.

3. Należności i opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, nie uiszczone w terminie podlegają ściąganiu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 8. 1. Obowiązki uiszczania stałych opłat rocznych z tytułu użytkowania gruntów nie podlegają:

- 1) organy państwowe,
- 2) inwestorzy budownictwa mieszkaniowego, w tym również właściciele (wierzycieli użytkownicy) działek budowlanych przeznaczonych pod budownictwo jednorodzinne,
- 3) jednostki terenowej ochrony przeciwpożarowej, a ponadto
- 4) organizacje społeczne,
- 5) jednostki organizacyjne działające w zakresie:
 - a) gospodarki komunalnej,
 - b) oświaty i wychowania,

c) nauki,

d) kultury i sztuki (z wyjątkiem jednostek wydawniczych i filmowych),

e) ochrony zdrowia i opieki społecznej,

f) kultury fizycznej, turystyki i wypoczynku, jeżeli są jednostkami spoza sfery produkcji materialnej.

2. Zwolnienie od stałych opłat rocznych stwierdza się w decyzji, o której mowa w § 6.

§ 9. 1. Należności i opłaty, o których mowa w art. 10 i w art. 22 ust. 2 ustawy, stanowią dochody budżetów powiatowych rad narodowych.

2. Dochody te przeznaczają się na cele:

- 1) przystosowania nieużytków i bagien do potrzeb produkcji rolnej lub leśnej,
- 2) pokrycia kosztów przeciwdziałania erozji gleb,
- 3) rekultywacji i zagospodarowania gruntów, które utraciły wartości użytkowe na skutek działalności nieznanych osób lub jednostek organizacyjnych, w razie przeznaczania tych gruntów na cele produkcji rolnej lub leśnej,
- 4) prowadzenia prac związanych z zapobieganiem powstawaniu szkód w rolnictwie i leśnictwie wskutek ujemnego oddziaływania szkodliwych pyłów i gazów wydzielanych przez zakłady przemysłowe, a także z ograniczeniem i usuwaniem skutków tego oddziaływania,
- 5) prowadzenia prac związanych z intensyfikowaniem produkcji rolnej lub leśnej i zadrzewieniami,
- 6) odkamieniania gleb.

3. Należności i opłaty, o których mowa w art. 10 i w art. 22 ust. 2 ustawy, z tytułu nabycia gruntów państwowego gospodarstwa leśnego stanowią dochody budżetu Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego przeznacza te dochody na cele związane z gospodarką leśną, określone w ust. 2.

§ 10. Przez wierzchnią warstwę ziemi uprawnej, o której mowa w art. 15 ustawy, rozumieć należy poziom próchniczny gleby.

§ 11. Zdjęta z gruntów przeznaczonych na cele nierolnicze wierzchnia warstwa ziemi uprawnej powinna być wykorzystana do:

- 1) poprawy struktury gleb o niższej jakości bonitacyjnej na innych obszarach,
- 2) tworzenia warstwy próchnicznej na gruntach rekultywowanych i zagospodarowywanych do celów produkcji rolnej.

§ 12. 1. Decyzję o obowiązku zdjęcia wierzchniej warstwy ziemi uprawnej z terenów przeznaczonych na cele nierolnicze i dostarczenia jej na wskazane miejsce wydają organy do spraw rolnictwa i leśnictwa prezydów:

- 1) powiatowych rad narodowych, jeżeli obszar, z którego przewiduje się zdjęcie wierzchniej warstwy ziemi uprawnej, nie przekracza 5 ha,
- 2) wojewódzkich rad narodowych we wszystkich pozostałych wypadkach,

równocześnie z zatwierdzeniem planu realizacyjnego danej inwestycji.

2. Wykonanie decyzji podlega kontroli w toku prac ziemnych oraz po ich zakończeniu.

§ 13. Decyzja, o której mowa w § 12, powinna być poprzedzona przeprowadzeniem rachunku ekonomicznego, polegającego na zestawieniu wartości korzyści uzyskanych w rolnictwie z tytułu wykorzystania zdjętej warstwy ziemi na innych terenach z kosztami jej załadunku i transportu na określone miejsce.

§ 14. 1. Kontrola wykorzystania gruntów rolnych lub leśnych nabytych na cele nierolnicze lub nieleśne polega na sprawdzeniu, czy zagospodarowanie tych gruntów zgodne jest z ich przeznaczeniem.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się po raz pierwszy po 6 miesiącach licząc od daty nabycia gruntów, a następnie co roku, w okresie od miesiąca kwietnia do miesiąca września włącznie; z przebiegu kontroli sporządza się protokół.

3. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych kontroli nabywcy gruntów obciążono stałymi opłatami rocznymi podwyższonymi, a nabywca ten zgłosi, że doprowadził do wykorzystania gruntów zgodnego z ich przeznaczeniem — przeprowadza się ponowną kontrolę.

§ 15. 1. Kontrole, o których mowa w § 12 ust. 2 i w § 14, przeprowadzają organy do spraw rolnictwa i leśnictwa prezydium powiatowych rad narodowych przy współudziale przedstawicieli:

- 1) powiatowej komisji planowania gospodarczego,
- 2) organu do spraw budownictwa, urbanistyki i architektury prezydium powiatowej rady narodowej,
- 3) jednostki nadrzędnej nad nabywcą kontrolowanego terenu,
- 4) organu do spraw gospodarki komunalnej — w razie przeprowadzania kontroli na terenie miasta lub osiedla.

2. W razie kontrolowania terenów położonych na obszarach górniczych lub morskiego pasa nadbrzeżnego w kontroli powinni brać udział przedstawiciele właściwych terenowo urzędów górniczych lub organów administracji morskiej, a w razie kontrolowania obszarów kolejowych lub lotnisk komunikacyjnych — przedstawiciele organu kolejowego lub zarządu lotnisk.

§ 16. Do terenów niezbędnych na cele obronności kraju mają zastosowanie art. 4, 6, 15 i 17 ustawy.

§ 17. Przepisy rozporządzenia dotyczące:

- 1) wojewódzkich rad narodowych stosuje się odpowiednio do rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 2) powiatowych rad narodowych stosuje się odpowiednio do rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz prezydium dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski
Wiceprezes Rady Ministrów

336

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 grudnia 1971 r.

w sprawie określenia regionów intensywnego rozwoju rolnictwa i gospodarki leśnej oraz ochronnych obszarów leśnych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 i art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji gruntów (Dz. U. Nr 27, poz. 249) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się regiony intensywnego rozwoju rolnictwa, położone na terenach powiatów:

- 1) wysokomazowieckiego i zambrowskiego w województwie białostockim,
- 2) aleksandrowskiego, chełmińskiego, golubsko-dobrzyńskiego, grudziądzkiego, inowrocławskiego, mogileńskiego, radziejowskiego, toruńskiego, wąbrzeskiego, wyrzyskiego i żnińskiego w województwie bydgoskim,
- 3) elbląskiego, gdańskiego, kwidzyńskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego, sztumskiego i tczewskiego w województwie gdańskim,
- 4) buskiego, jędrzejowskiego, kazimierskiego, opatowskiego, pińczowskiego i sandomierskiego w województwie kieleckim,
- 5) kołobrzeckiego, koszalińskiego, sławieńskiego i słupskiego w województwie koszalińskim,
- 6) bocheńskiego, brzeskiego, dąbrowskiego, krakowskiego, miechowskiego, myślenickiego, olkuskiego, proszowickiego, tarnowskiego i wadowickiego w województwie krakowskim,
- 7) bełzyckiego, bychawskiego, hrubieszowskiego, krańckiego, krasnostawskiego, lubelskiego, puławskiego, opolsko-lubelskiego, tomaszowskiego i zamojskiego w województwie lubelskim,
- 8) kutnowskiego, łączyckiego i łowickiego w województwie łódzkim,
- 9) bartoszyckiego, biskupieckiego, braniewskiego, kętrzyńskiego i pasłęckiego w województwie olsztyńskim,
- 10) brzeskiego, głubczyckiego, grodkowskiego, kluczborskie-

go, kozielskiego, namysłowskiego, nyskiego, prudnickiego i raciborskiego w województwie opolskim,

- 11) gnieźnieńskiego, gostyńskiego, jarocińskiego, kaliskiego, kościańskiego, krotoszyńskiego, leszczyńskiego, obornickiego, pleszewskiego, rawickiego, szamotulskiego, średzkiego, śremskiego, wągrowskiego i wrzesińskiego w województwie poznańskim,
- 12) jarosławskiego, lubaczowskiego, łańcuckiego, przemyskiego i przeworskiego w województwie rzeszowskim,
- 13) chojeńskiego, choszczeńskiego, gryfickiego, gryfińskiego, myśliborskiego, przyckiego i stargardzkiego w województwie szczecińskim,
- 14) ciechanowskiego, gostyńskiego, grójeckiego, łosickiego, makowskiego, mławskiego, piaseczyńskiego, płockiego, płońskiego, pruszkowskiego, przasnyskiego, pułtuskiego, sochaczewskiego i sokołowskiego w województwie warszawskim,
- 15) dzierzoniowskiego, górskiego, jaworskiego, legnickiego, lubańskiego, lwóweckiego, oławskiego, strzeleckiego, średzkiego, świdnickiego, trzebnickiego, wołowskiego, wrocławskiego, ząbkowickiego i złotoryjskiego w województwie wrocławskim,
- 16) głogowskiego, strzeleckiego, szprotawskiego, świebodzińskiego i wschowskiego w województwie zielonogórskim.

2. Wojewódzkie rady narodowe w terminie do dnia 30 czerwca 1972 r. określają szczegółowo granice regionów intensywnego rolnictwa i ogłaszają je w dziennikach urzędowych wojewódzkich rad narodowych. Przy ustalaniu granic regionów należy uwzględnić te tereny w powiatach wymienionych w ust. 1, które charakteryzuje przede wszystkim:

- 1) dobra jakość gleb,
- 2) wysoki poziom produktywności gruntów rolnych,
- 3) znaczna wielkość obszaru trwałych kultur rolniczych